

- 3) Vai Direktīvas 2008/48/EK [23]. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesībās paredzētā sankcija, kas izpaužas kā patēriņa kredītliguma atzīšana par spēkā neesošu, saskaņā ar kuru ir jāatmaksā tikai piešķirtā pamatsumma, ir samērīga, ja patēriņa kredītligumā nav precīzi norādīta gada procentu likme?
- 4) Vai Direktīvas 93/13/EEK ⁽¹⁾ 4. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājumi par papildu pakalpojumu paketi, kas paredzēti patēriņa kredītligumam pievienotā atsevišķi no pamatlīguma noslēgtā papildu līgumā, ir uzskatāmi par daļu no līguma galvenā priekšmeta, un tādējādi tie nevar tikt pakļauti negodīguma novērtējumam?
- 5) Vai Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. punkts, lasot to kopā ar direktīvas pielikuma 1. punkta o) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka papildu pakalpojumu līguma noteikums, kas attiecas uz patēriņa kredītu, ir negodīgs, ja ar to patērētājam tiek piešķirta abstrakta iespēja atlikt un pārplānot maksājumus, par ko viņam ir jāmaksā, pat ja viņš šo iespēju neizmanto?
- 6) Vai Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ir iespējams daļu no tiesāšanās izdevumiem likt segt patērētājam šādos gadījumos: 1) ja pieteikums atzīt, ka konstatētā noteikuma negodīguma dēļ summas nav jāmaksā, tiek apmierināts daļēji [...]; 2) ja patērētāja tiesību īstenošana, nosakot prasījuma apmēru, ir praktiski neiespējama vai pārmērīgi apgrūtināta; un 3) visos gadījumos, kad pastāv negodīgs noteikums, tostarp gadījumos, kad negodīga noteikuma esamība tieši neietekmē kreditora prasījuma apmēru ne pilnībā, ne daļēji, vai ja noteikums nav tieši saistīts ar lietas priekšmetu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītligumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 25. novembrī iesniedza Supreme Court (Īrija) –
Friends of the Irish Environment CLG/Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local
Government, Ireland and the Attorney General**

(Lieta C-727/22)

(2023/C 63/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: Friends of the Irish Environment CLG

Atbildētāji: Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ireland and the Attorney General

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/42 ⁽¹⁾ 2. panta a) punkts kopsakarā ar 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts izpildvaras pieņemtu pasākumu, kas nav pamatots ar juridisku vai administratīvu pienākumu, nedz arī balstīts uz normatīvu vai administratīvu pasākumu, var uzskatīt par plānu vai programmu, uz kuru attiecas šī direktīva, ja šādi pieņemtais plāns vai programma nosaka satvaru, saskaņā ar kuru nākotnē var piešķirt vai atteikt attīstības atļauju, un tādējādi tas atbilst Direktīvas 3. panta 2. punktā paredzētajam kritērijam?
- 2) Vai Direktīvas 2001/42 3. panta 1. punkts kopsakarā ar 3. panta 8. un 9. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka plānu vai programmu, kurā ietverti konkrēti noteikumi – lai gan tie ir raksturoti kā “indikatīvi” – par līdzekļu piešķiršanu noteiktu infrastruktūras projektu būvniecībai, nolūkā atbalstīt citā plānā paredzēto teritoriālās attīstības stratēģiju, kas pats par sevi ir teritoriālās attīstības nākotnes stratēģijas pamats, var uzskatīt par plānu vai programmu Direktīvas 2001/42 izpratnē?

Ja atbilde uz 2.a) jautājumu ir apstiprinoša, vai tas, ka plāns, kura mērķis ir resursu piešķiršana, nozīmē, ka tas ir uzskatāms par budžeta plānu 3. panta 8. punkta izpratnē?

- 3) Vai Direktīvas 2001/42 5. pants un 1. pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja saskaņā ar 3. panta 1. punktu ir jāveic vides novērtējums, vides pārskatā, kas paredzēts 5. pantā, pēc tam, kad ir noteiktas iespējamās alternatīvas vēlamajam risinājumam, ir jāveic vēlāmā risinājuma un iespējamo alternatīvu novērtējums, pamatojoties uz salīdzināmiem kritērijiem?

Ja atbilde uz a) jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 2001/42 prasība ir izpildīta, ja iespējamās alternatīvas tiek salīdzinoši novērtētas pirms vēlāmā risinājuma izvēles, un pēc tam tiek novērtēts plāna vai programmas projekts, un pilnīgāks stratēģiskais vides novērtējums tiek veikts tikai attiecībā uz izvēlēto risinājumu?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2001, L 197, 30. lpp).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 29. novembrī iesniedza Varhoven
administrativen sad (Bulgārija) – Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” –
Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP/“Valentina Heights” EOOD**

(Lieta C-733/22)

(2023/C 63/27)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: “Valentina Heights” EOOD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (¹) (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 98. panta 2. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas III pielikuma 12) punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka samazināta pievienotās vērtības nodokļa likme, kas šajā normā ir noteikta izmitināšanai, ko nodrošina viesnīcas un līdzīgi uzņēmumi, var tikt piemērota, ja šie uzņēmumi nav klasificēti atbilstīgi iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 98. panta 2. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas III pielikuma 12) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauta samazinātās nodokļa likmes selektīva piemērošana vienas pakalpojumu kategorijas konkrētiem un specifiskiem aspektiem, ja ir paredzēts nosacījums, ka izmitināšanas pakalpojumu, ko nodrošina viesnīcas un līdzīgi uzņēmumi, atļauts sniegt tikai tādās viesu izmitināšanas mītnēs, kuras atbilstīgi iesniedzējdalībvalsts tiesību aktiem ir klasificētas vai kurām izdots pagaidu sertifikāts par uzsāktu klasifikācijas procedūru?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp).